

2. Головка Д. Ю. Штучний інтелект у діяльності педагога закладу професійної (професійно-технічної) освіти. Навчально-методичний посібник. Біла Церква: БІНПО ДЗВО “УМО” НАПН України, 2024. 73 с.
3. Зубенко О.В. Штучний інтелект і вивчення іноземної мови. *Закарпатські філологічні студії*. 2023. №27(2). С. 80–85.
4. Косова, Т. Роль штучного інтелекту та чату GPT у навчанні англійської мови: плюси та мінуси. *Інноваційні технології розвитку особистісно-професійної компетентності педагогів в умовах післядипломної освіти*. 2023. С.204–208. URL: <http://ir.soippo.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/431/1/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D1%8C%202023.pdf#page=204> (дата звернення: 11.11.2024).
5. Пістунов І. М. Штучний інтелект. Прикладні аспекти: посібник. Дніпро: НТУ “ДП”, 2025. 246 с.

Задорожна Ірина Павлівна

доктор педагогічних наук, професор,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

ECLECTIC APPROACH TO FOREIGN LANGUAGE TEACHING

The importance of foreign language acquisition in the modern world has led to the ongoing exploration of the methodologies that facilitate the process. For several centuries experts in foreign language teaching tried to develop a methodology that correlated with the education and linguistic theories dominating at that time, corresponded to the needs of learners, and provided the best possible result.

One of the first major methods, if not the first, was Grammar-translation, which emerged from classical education and involves the explicit explanation of grammatical rules, vocabulary, and structures using the mother tongue with a little focus on listening and speaking.

Inspired by the Enlightenment and developed as a reaction to Grammar-translation Method, the Natural Method introduces a second language to a learner in the way the mother tongue is usually acquired. The Direct Method, which evolved from the Natural Method, encourages students to think in a foreign language without translation, teaches grammar inductively, and focuses on listening and speaking [3, p. 143].

The audiolingual method was influenced by structural linguistics and behaviorism and considered language acquisition to be habit formation through repetitive drills and memorization [3, p. 143].

Dominant methods changed with the change of the dominant educational and linguistic theories. However, we can still observe the features of the above-mentioned methods in classrooms, which proves their substantial theoretical basis and the scope for practical implementation.

After the downfall of the audiolingual method in the 1060s, many new methods appeared, but only some of them survived and still thrive [3, p. 143].

The most popular among them is probably communicative language teaching, which focuses on language as a tool for communication rather than a set of rules and encourages spontaneous communication through role-plays, simulations, etc.

According to task-based language teaching, which is an offspring of the previous method, language is successfully learnt through completing meaningful real-world tasks.

It is impossible to describe all the methods suggested, especially since there is no dominant one now, but rather a combination of methods. Such an eclectic approach is based on the idea that no method can fulfill the needs of all learners in all contexts [1, p. 201]. It is a **context-sensitive** approach that draws from various linguistic theories and pedagogical practices, incorporates techniques from various methods according to learners' cognitive, and social needs aiming at stimulating students' engagement and developing their communicative competence. In case of "informed eclecticism" methods and techniques are selected with a focus on the curriculum objectives [2, p. 158].

Teachers should follow general guidelines in creating the methodological landscape for a particular target group in a particular situation among which B. Kumaravadivelu suggests the following: "maximize learning opportunities", encourage "negotiated interaction", "minimize perceptual mismatches", "activate intuitive heuristics", develop language awareness, "contextualize linguistic input", provide integrated language skills development, promote students' autonomy, "ensure social relevance", foster cultural awareness [1, p. 201]. Some more macro strategies can be added like personalizing linguistic input and output, focusing on individual needs, and individual learning styles, and employing different techniques and tools.

The eclectic approach can accommodate a wide range of target groups and learning contexts. It ensures flexibility, which allows for a blend of techniques, creates an inclusive environment and supports learners' intrinsic motivation by employing a diversity of tasks and activities that appeal to different learning styles. It can also support a balanced and integrated development of different skills — speaking, listening, reading, and writing, as well as reflective and critical thinking skills, etc.

Method design includes the selection of teaching materials, techniques, and tools. In the world of advanced technology artificial intelligence tools are gaining popularity among students and educators. They can support explicit grammar instruction and vocabulary repetition (e.g., Grammarly, Anki, etc.), developing language skills (e.g., Babel, FluentU, Twee, Replika, ChatGPT, etc.), prompt feedback (e.g., Grammarly, ProWritingAid, etc.), real-world simulations (e.g., ENGAGE).

All this proves the high expectations from foreign language teachers who should obtain good professional training and be willing to further develop acquired knowledge and skills, and keep in touch with modern educational advances to design classroom procedures and methods successfully. Teachers should also be fairly rewarded for meeting such high expectations, especially in a world where education is more dynamic and technologically integrated than ever before.

REFERENCES

1. Kumaravadivelu B. *Understanding Language Teaching From Method to Postmethod*. Lawrence Erlbaum Associates, 2006. 276 p.
2. Richards J.C., Rodgers T.S. *Approaches and Methods in Language Teaching*. 3rd ed. Cambridge University Press, 2014. 171 p.
3. Steinberg D.D., Sciarini N.V. *An Introduction to Psycholinguistics*. 2nd ed. Pearson Education Limited, 2006. 329 p.

Зеня Любов Яківна

*доктор педагогічних наук, доцент,
Київський національний лінгвістичний університет*

Коломінова Ольга Олегівна

*кандидат педагогічних наук,
доцент, Приватний вищий навчальний заклад “Український гуманітарний інститут”*

Роман Світлана Володимирівна

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Приватний вищий навчальний заклад “Український гуманітарний інститут”*

ЦІЛІ НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Входження України в європейський освітній простір, фундаментальні зміни, спричинені процесом євроінтеграції та глобалізації, вимагають перегляду, переосмислення та уточнення цілепокладання у сфері вивчення та викладання іноземних мов (ІМ) на сучасному етапі. Адже, як відомо, цілі навчання ІМ мають динамічний характер і залежать від соціального замовлення суспільства, рівня розвитку науки і практики викладання [6, с. 19]. Зокрема, це стосується цілей навчання говоріння учнів старших класів, оскільки теперішній випускник української школи має бути підготовлений до ефективного і успішного спілкування, в першу чергу, усного, іноземною мовою. Так, на слухну думку експертів Ради Європи, “спілкування вважається джерелом мови” (“interaction is considered to be the origin of language”) і є основоположним у навчанні (“fundamental in learning”) [7, с. 70].

Основна мета навчання говоріння полягає в розвитку в учнів здібностей здійснювати усномовленнєве спілкування в різноманітних соціально детермінованих ситуаціях у таких сферах комунікації: приватній (особистій), освітній, професійній [2, с. 100].

Випускники шкіл будь-якого типу повинні:

а) спілкуватися в умовах безпосереднього контакту, тобто розуміти і реагувати на усні висловлювання партнера (у тому числі носія мови, що вивчається) в рамках сфер, тематики і ситуацій, передбачених програмою для шкіл конкретного типу;

б) розповідати про себе і оточення, про прочитане і почуте, висловлюючи своє ставлення як до предмета висловлювання, так і до отриманої інформації [5].